

Mgr. Jana SZOMOLÁNYIOVÁ
SEVEN, Středisko pro efektivní
využívání energie, o.p.s

Nástroje podpory využití obnovitelných zdrojů ve výrobě tepelné energie

Supporting tools for utilization of renewable resources used in the heat energy production

Recenzent
Doc. Ing. Tomáš Matuška, Ph.D.

V oblasti politiky na podporu využití obnovitelných zdrojů se dosud v Evropě nejvíce pozornosti dostávalo podpoře výroby elektrické energie, čím dál častěji se však diskutuje a uplatňuje také podpora výroby tepelné energie z obnovitelných zdrojů. Text přehledně shrnuje nástrojů zvolené v zemích EU a do detailu popisuje několik vybraných příkladů. Pro Českou republiku jsou vyhodnoceny některé potenciálně vhodné nástroje z ekonomického hlediska. Ukazuje se, že nástroje, které úspěšně vedly ke zvýšení podílu využití obnovitelných zdrojů ve výrobě elektřiny, nemohou být uplatněny v rámci distribuovaného trhu s teplem bez výraznější modifikace.

Klíčová slova: obnovitelné zdroje tepla, nástroje podpory OZE

Looking at the renewable energy support policy implemented until now in Europe, the most attention have been paid to the support of the electricity production. However, increasingly the support of the heat production from the renewable energy sources is being discussed. The text below provides an overview of the policy instruments applied historically in the EU member states and more detailed description of a few policy application examples. Further, some of the policy instruments that could be potentially applied in the Czech Republic in the future have been evaluated from the point of view of economic efficiency, effectiveness and administrative feasibility. The analysis shows that the instruments successful in increasing the share of renewable energy in the electricity production cannot be implemented without significant modifications at the distributed heat market.

Key words: renewable heat sources, RES support instruments

Seznam označení

CZT – Centralizované zásobování teplem
OZE – Obnovitelné zdroje energie

ÚVOD

V oblasti politiky na podporu využití obnovitelných zdrojů se dosud v Evropě dostávalo nejvíce prostoru podpoře výroby elektrické energie, čím dál častěji se ale diskutuje a uplatňuje také podpora výroby tepla z obnovitelných zdrojů (OZE). V současnosti je nejčastěji uplatněným mechanismem finanční podpora. To zahrnuje především investiční dotace, daňové úlevy a zvýhodněné půjčky. Svou roli sehrává i přímá regulace, jak je tomu příkladem relativně čerstvě zavedení povinných podílů ve využití OZE na dodávce tepla v Německu.

Efekty těchto opatření jsou ve většině zemí posílené vzdělávacími a informačními aktivitami. V tabulce níže je uvedený přehled schémat podpory výroby tepla z OZE uplatněných v Evropských zemích. V první části tohoto textu jsou popsány podrobněji vybrané příklady zmiňovaných podpůrných schémat.

V České republice se také v současnosti diskutuje větší zahrnutí podpory výroby tepla do státní politiky podpory využití obnovitelných zdrojů. To by mělo přispět k dosažení náročného závazku stanoveného Evropskou Směrnicí 2009/28/ES o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů. Podle ní má Česká republika dosáhnout 13% podílu obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě v roce 2020.

V druhé části tohoto textu jsou proto analyzovány a porovnány hlavní nástroje, jež by připadaly do úvahy pro uplatnění v České republice. Srovnány jsou z hlediska ekonomických nákladů a účinnosti systémů ve zvyšování využití OZE.

Tab. 1 Přehled podpůrných schémat uplatněných ve vybraných Evropských zemích [1]

Podpůrná schémata	Systémy finanční podpory				Regulační opatření	Vzdělávací programy
	Přímé dotace	Daňové úlevy	Zvýhodněné půjčky/garance	Dotace do-mácností		
Rakousko	ano	ano	ne	ano	ano	ano
Bulharsko	ano	ano	ne	ano	ano	ne
Chorvatsko	ano	ne	ano	ne	ne	ano
Estonsko	ano	ne	ano	ne	ne	ano
Německo	ano	ano	ano	ano	ano	ano
Lotyšsko	ano	ne	ano	ne	ne	ne
Rumunsko	ano	ne	ne	ne	ne	ne
Slovensko	ano	ne	ano	ne	ano	ne
Španělsko	ano	ano	ano	ne	ano	ano

PŘÍKLADY PODPŮRNÝCH SCHÉMAT UPLATNĚNÝCH V EVROPSKÝCH ZEMÍCH

Kvóty na výrobu tepla z OZE v Německu

Od počátku roku 2009 byl v Německu zaveden nový systém podpory tepla z obnovitelných zdrojů novým zákonem [2]. Cílem je oproti roku 2007 více než zdvojnásobit podíl využití obnovitelných zdrojů na konečné spotřebě tepla až na 14 % v roce 2020 (to zahrnuje teplo na vytápění, chlazení, technologické teplo a přípravu teplé vody).

Vlastníci nových budov s plochou větší než 50 m² musí pokrýt podíl celkové tepelné spotřeby (k vytápění či chlazení) z obnovitelných zdrojů ve stanovené výši. Spolkové země mohou rozšířit tuto povinnost i na stávající budovy. Vlastníci mohou stanovit náhradní opatření a to buď samostatně nebo je možné je kombinovat s dosažením stanovených podílů využití obnovitelných zdrojů.

Minimální povinné podíly užití OZE při pokrytí celkové tepelné spotřeby u výše uvedených budov jsou stanoveny rozdílně pro jednotlivé typy obnovitelných zdrojů: solární teplo (15 %), plynná biomasa (30 %), kapalná a pevná biomasa (50 %) a geotermální energie (50 %).

U náhradních opatření jsou požadavky stanoveny následovně:

- u využití odpadního tepla 50% podílu na celkové spotřebě tepla,
- u využití tepla z kombinované výroby elektřiny a tepla 50 % na celkové spotřebě tepla,
- u snížení spotřeby primární energie izolací je nutné dosáhnout o 15 % lepší tepelnou izolaci budovy oproti požadavku Nařízení o úsporách energie a
- u pokrytí spotřeby tepla přímo z tepelné soustavy musí tato soustava dodávat nejméně 50 % tepla vyrobeného z obnovitelných zdrojů, odpadního tepla, anebo kombinované výroby elektřiny a tepla.

Kvóta pro využití biomasy v kogeneraci v Dánsku [4]

V roce 1993 byla v Dánsku uzavřena Dohoda o biomase zavazující vlastníky kogeneračních jednotek dodávající teplo do systémů CZT k vyššímu využití spalování biomasy. Do roku 2000 tak mělo být dosaženo využití biomasy v objemu 1,4 mil. tun ročně, z toho 1,2 mil. tun slámy. V návaznosti na schválení dohody začaly růst ceny biomasy, a proto byla dohoda pozměněna tak, aby umožnila větší flexibilitu ve volbě paliva. Liberalizace trhu s elektřinou v roce 1999 snížila ceny elektřiny, a proto velké kogenerační zdroje potřebovaly další podporu. Původně mělo být výše uvedeného cíle podle Dohody o biomase dosaženo v roce 2000, ale tento termín byl posunut na rok 2005. Nový systém výkupních cen dokázal opět obnovit růst využití biomasy pro výrobu tepla. Byly zavedeny výkupní ceny ve výši 0,04 EUR pro každou kWh vyrobenou z biomasy v kogeneračních jednotkách. Výkupní ceny byly garantovány na 10 let výroby z daného zařízení.

Kvóty a zelené obchodovatelné certifikáty v Belgii [5]

V roce 2003 zavedla regionální vláda ve Valonsku nový systém zelených certifikátů na podporu využití obnovitelných zdrojů a energeticky efektivních technologií ve výrobě elektřiny. Výroba tepla je podpořena pokud se realizuje spolu s výrobou elektřiny.

Každá výrobní jednotka obdrží určitý počet zelených certifikátů úměrný své výrobě energie z OZE a úspoře emisí CO₂. Úspora těchto emisí je přitom počítána ve vztahu k ekvivalentnímu množství vyrobené elektrické energie a tepelné energie v klasické referenční elektrárně, či výtopně. Zelené certifikáty mají platnost po dobu 5 let.

Trh zelených certifikátů vznikl s povinností určenou každému dodavateli elektřiny získat určitý počet zelených certifikátů úměrný objemu odbytu jeho vlastní elektrické energie (kvótě). Kvóta byla pro rok 2003 stanovena na úrovni 3 % a až do roku 2010 má každoročně růst o 1 %. Jestliže dodavatel nesplní danou kvótu, zaplatí pokutu úměrnou počtu chybějících zelených certifikátů.

Valonská komise pro energii CWaPE uděluje zelené certifikáty v nehmotné podobě. Každou transakcí týkající se zeleného certifikátu je nutno oznámit CWaPE, která vede aktuální registr certifikátů zaručující jejich výsledovatelnost. Tento registr, který má podobu databáze, obsahuje souhrn vystavených zelených certifikátů, jejich záruku původu, datum vystavení, jejich držitele a zaznamenané transakce.

Valonský trh se zelenými certifikáty úspěšně podpořil produkci energie z obnovitelných zdrojů. Jeho objem se v průběhu let postupně zvyšuje spolu s postupným navyšováním povinné kvóty. V roce 2003 bylo vydáno

600 tisíc certifikátů, zatímco v roce 2005 již téměř jeden milion. Cena certifikátů se v roce 2007 pohybovala na úrovni kolem 90 Eur/MWh.

Úleva na daních z energie ve Švédsku

Ve Švédsku bylo využití biomasy podpořeno výjimkou z relativně vysokých daní z energie. Pokud je ve výrobě tepla pro CZT spalována biomasa, je výroba osvobozena od daně z CO₂, síry a daně z olejů. [3] Od zavedení daně v roce 1991 vzrostla původní sazba ve výši 27 EUR/t CO₂ až na 100 EUR/t CO₂. [7]

Úleva na dani pro investice ve Francii [3]

V roce 2005 byl ve Francii zaveden systém úlev na daních u technologií využívající OZE a energeticky účinné technologie pro výrobu tepla. Tato podpora tedy funguje podobně jako investiční dotace. V roce zavedení byla úleva ve výši 40 % a v následujícím roce byla zvýšena až na 50 %.

SROVNÁNÍ SYSTÉMŮ PODPORY TEPLA Z OZE

Jedním ze způsobů klasifikace ekonomické podpory může být odlišení, jestli snižuje provozní náklady na výrobu tepla z OZE anebo snižuje náklady investiční. Oba tyto základní typy je možné realizovat několika způsoby. Tak například provozní podporu lze poskytnout dotačním programem, zavedením výkupních cen anebo zavedením systému povinné kvóty a certifikátů. Podobné dopady na konkurenceschopnost výroby z OZE má uplatnění úlevy na daních z energií. Investiční podporu lze realizovat jak přímo investičními dotacemi, tak nepřímo úlevami na dani z technologií k výrobě tepla z OZE. Některé nástroje kromě působení na zvyšování produkce tepla z OZE podporují i jejich využití pro výrobu elektřiny a také úspory energie. Mezi takové systémy patří daně z energie a systém emisních povolenek.

Každý z těchto systémů má obecně určité výhody i nevýhody. Niže jsou stručně zhodnoceny hlavní charakteristiky jednotlivých možných systémů a vhodnost jejich uplatnění v České republice z hlediska celkových nákladů a účinnosti v dosahování růstu využití OZE ve výrobě tepla. V praktickém uplatnění je kromě těchto obecných vlastností systémů klíčové nastavení konkrétních parametrů, tj. např. výše dotací, či procento úlevy na dani, motivační výše sankčních pokut apod. Taková analýza je již mimo rozsah tohoto příspěvku.

VYBRANÉ TYPY PROVOZNÍ PODPORY TEPLA Z OZE

Výkupní ceny/bonusy k ceně tepla z OZE

Analogicky k systému výkupních cen pro elektřinu z OZE, je možné vytvořit podobné systémy pro výrobu tepla. Takový systém by spočíval ve stanovení povinnosti výkupu tepla z OZE za vládou stanovené minimální ceny. Druhou možností by bylo analogicky k systému zelených bonusů pro elektřinu, zavést bonus/příplatek k tržní ceně tepla.

Jak je tomu u všech typů provozní podpory, bylo by v rámci tohoto systému nutné zavést systém verifikace, sběru a registraci dat o produkci tepla z OZE.

V obou případech – u výkupních cen i bonusů by musel být systém také doplněn o mechanismus rozdělovací vícenáklady rovnoměrně mezi spotřebitele tepla. Vícenáklady se zde rozumí objem vyplacených bonusů, anebo objem rozdílu výkupních cen oproti tržní ceně.

Zavedení systému výkupních cen pro teplo z OZE bylo prozatím pouze předmětem diskusí, ale nebylo zatím nikde v praxi zavedeno. Jedním z hlavních důvodů je mnohem vyšší distribuovatelnost výroby tepla oproti výrobě elektřiny. V rámci centrálního zásobování teplem (dále CZT) jsou dodávky měřeny a povinnost by mohla být uvalena na provozovatele CZT. U domácností pochází 25 % dodávek tepla v ČR z distribuované výroby mimo CZT ve vytápěcích či domovních kotelnách [8]. Protože pouhé zatížení CZT by jej konkurenčně znevýhodnilo, je nutné zahrnout do sdílení nákladů veškeré zdroje tepla. Zahnutí menší výroby tepla do systému výkupních cen (či bonusů) by bylo z hlediska provozu systému administrativně náročné.

Proto je zde největší otázkou na koho uvalit povinnost výkupu (vyplácení bonusů), tak aby administrativní náklady nepřekročily únosnou míru. Studie Mezinárodní energetické agentury [3] navrhuje uvalit tuto povinnost na subjekty dodávající fosilní paliva pro trh s teplem, jelikož jejich množství je mnohem menší než počet výrobců tepla.

V České republice bylo diskutováno jiné řešení – ze státem kontrolovaného fondu by byla vyplácena provozní podpora v podobě příplatku – bonusu k tržní ceně tepla – tzv. bonusový systém. Takto vzniklé náklady by byly hrazeny uvalením poplatku na tepelnou energii na výstupu (nevýrobenou pro vlastní spotřebu). Takovéto řešení je realizovatelné, i když také znamená nezanedbatelné administrativní náklady.

Certifikáty uplatněné k úlevě na dani

Dalším systémem navrhovaným pro podporu tepla v České republice byl systém zavedení přidělování obchodovatelných certifikátů za vyrobené množství tepla z obnovitelných zdrojů. Tyto certifikáty by získaly tržní cenu tím, že by zákon stanovil možnost jejich uplatnění k odečtu z daní z energií. Výhodou tohoto systému je řešení financování provozní podpory bez nutnosti zřízení zvláštního fondu a zavádění nového poplatku. Na druhé straně využití obchodovatelných certifikátů by vyžadovalo dodatečné administrativní náklady na registraci certifikátů a jejich převodů. Výrobci tepla z OZE by zároveň měly na rozdíl od poskytování bonusů či výkupních cen transakční náklady na realizaci prodeje certifikátů subjektům, které je uplatní k odpočtu daní z energií.

Kvóta na výrobu tepla z OZE a obchodovatelné certifikáty

Systém kvóty a obchodovatelných certifikátů byl úspěšně zaveden v několika Evropských zemích na podporu výroby elektřiny z OZE. Aplikace tohoto systému na podporu výroby tepla by na jedné straně znamenala stanovení povinné kvóty – minimálního podílu výroby z OZE na dodávce tepla. Tato povinnost by byla naplněna odevzdáním příslušného množství obchodovatelných certifikátů, jež obdrží výrobci tepla z OZE a můžou je prodávat za tržní cenu subjektům povinným plněním stanovené kvóty. Jedním z hlavních rozdílů oproti systému výkupních cen je prvotní nastavení cílového množství podílu výroby tepla z OZE a cena certifikátů, (tj. výše provozní podpory) je následně stanovena tržním mechanismem – na základě výše marginálních nákladů výrobců energie z OZE.

Stejně jako u systému výkupních cen, by bylo nutné zavést verifikaci produkce tepla z OZE, tj. realizovat sběr a verifikaci dat. Navíc by byl zřízen registr obchodovatelných certifikátů.

V takovém systému je ovšem stejně, jako u výkupních cen problém, na koho uvalit povinnost dodržení kvóty vzhledem k lokální povaze výroby tepla. Uvalení povinnosti na veškeré provozovatele zdrojů dodávajících teplo by bylo stejně administrativně náročné jako u výkupních cen, a to vzhledem k velkému množství těchto provozovatelů.

Možné zavedení tohoto systému bylo diskutováno v Německu, ale v konečném znění zákona byla pouze uplatněna povinnost plnění kvót.

Úlevy na daních z energií

Další možností dosažení podpory na jednotku výroby tepla z OZE je rozšíření působnosti úlevy na dani z energií tak, jak bylo úspěšně zavedeno ve Švédsku.

V současnosti je v České republice na uhlí a zemní plyn uplatněna sazba 30,6 Kč na MWh spalného tepla. (S výjimkou nulové sazby pro zemní plyn, který je spotřebován pro dodávky tepla domácnostem). Jelikož výrobci tepla z OZE tyto daně neplatí, jejich náklady jsou ve výsledku relativně nižší. Takto vzniklá konkurenční výhoda znamená přibližně pouze 3 % navýšení průměrné ceny tepla z fosilních zdrojů. Pro více znatelný vliv na využití OZE by to vyžadovalo značné zvýšení sazeb na fosilní paliva. V České republice lze s takovým zvýšením počítat po nové úpravě Směrnice 2003/96/ES.

Obchodování s emisními povolenkami v rámci EU

Velké instalace spadající do systému obchodování s emisními povolenkami nemusí za výrobu z OZE povolenky odevzdávat. Proto pokud by byli konkurenční výrobci tepla z fosilních zdrojů nuceny tyto povolenky nakupovat v aukcích, znamenalo by to značnou konkurenční výhodu pro využití obnovitelných zdrojů. Směrnice Evropské komise 2009/29/ES stanovuje od roku 2013 pro „staré“ členy EU povinnost alokovat v aukcích celý objem povolenek v sektoru výroby elektřiny. Výjimkou je možnost přidělit zdarma povolenky pro výrobu tepla vysoce účinnou společnou výrobou tepla a elektřiny, pokud jsou tyto přiděleny i v sektoru průmyslu. Tato výjimka byla také přenesena do nově schváleného zákona 164/2010 Sb. Tento zákon také ale umožňuje výrobcům žádat o přidělení bezplatných povolenek k investicím do vybavení a modernizace infrastruktury a do čistých technologií (na základě schválení Evropskou komisí). Proto v následujících letech v České republice bude míra zvýšení nákladů výroby tepla z fosilních zdrojů záviset na množství povolenek přidělených v aukci anebo bezplatně.

VYBRANÉ TYPY INVESTIČNÍ PODPORY

Investiční dotace z fondu

Poskytování investičních dotací jako přímé finanční dotace z fondů byl v posledních desetiletích jeden z nejrozšířenějších podpůrných nástrojů zvýšení využití obnovitelných zdrojů.

Nejčastěji jsou dotace poskytovány přímo vlastníkům zařízení na výrobu tepla z OZE. Mohou být stanoveny například jako:

- procento z investičních nákladů
- paušální částkou na instalované zařízení anebo na jednotku instalovaného výkonu
- částkou úměrnou očekávanému množství výroby tepla z OZE anebo ušetřených emisí CO₂

U všech těchto typů, je účinnost dosažení stanoveného cíle ve využití OZE pro výrobu tepla velice závislá na kritériích při výběru projektů a jejich kvalifikovaném hodnocení.

Pokud je investiční podpora dost vysoká pro nalezení dostatečného množství vhodných projektů a zároveň jsou vybrány projekty se slibnou ekonomickou návratností (po zahrnutí podpory), od seriózních investorů a s ošetřením potenciálních projektových rizik, lze počítat s velkým podí-

lem realizace očekávané podpory výroby tepelné energie z OZE. Pokud ale tyto podmínky nebudou splněny, je pravděpodobné, že část dotací podpoří i projekty, které se v budoucnu ukáží jako neúspěšné a nedosáhnou předpokládaného množství výroby tepla z OZE.

Hodnocení ekonomické efektivity je zde přímo závislé na způsobu výběru projektů pro investiční dotace. V zájmu dosažení co nejefektivnějšího vynaložení prostředků je vhodné zvolit jako hlavní kritérium ekonomickou efektivnost projektu (měřeno např. diskontovanou návratností) a dále pak ošetření ekonomických a technologických rizik. Ekonomická efektivnost bude největší, pokud budou vybrány projekty s nejlepšími ukazateli a „příliš výnosné“ projekty nebudou vyřazeny na základě argumentu, že by byly realizovány i bez poskytnutí podpory. Na druhé straně, pokud budou podpořeny projekty s co největší ekonomickou návratností, dojde tak i k podpoře projektů, jež by byly realizovány bez investiční podpory.

Nevýhodou je také, že ověřování všech údajů posuzovaných při hodnocení předkládaných projektů by vyžadovalo neúnosné administrativní náklady a kapacity.

ZÁVĚR

V Evropě byla zatím nejčastěji a neúčinněji na podporu výroby energie z obnovitelných zdrojů uplatňována finanční podpora – zejména poskytování dotací, půjček a daňových zvýhodnění. V několika zemích byla také zavedena regulativní opatření, a to zejména v podobě stanovení minimálního podílu (povinné kvóty) výroby z obnovitelných zdrojů na celkové spotřebě tepla.

Rozhodnutí o tom, jestli a jakým způsobem rozšířit více podporu obnovitelných zdrojů také na oblast výroby tepelné energie v České republice bude především výsledkem politické diskuse. Pro výběr podpůrného systému je klíčové, jaké množství prostředků je akceptovatelné pro podporu alokovat. Také volba zdroje těchto prostředků může hrát důležitou roli při výběru. Například realizace podpory daňovou úlevou je často více akceptovatelné, protože nevyžaduje vytvoření nového zdroje příjmů pro podporu obnovitelných zdrojů. V tomto textu se analýza soustředila pouze na zhodnocení hlavních obecných výhod a nevýhod vybraných typů systémů z hlediska ekonomických nákladů a účinnosti zvyšování využití OZE. Na základě takového obecného srovnávání nebylo možné doporučit pouze jeden systém podpory výroby tepla z OZE.

Výhodou udělování provozní podpory oproti podpoře investiční, je přímé navázání na realizaci výroby tepla z OZE. Pokud není dané množství tepla z OZE vyrobeno, výrobce podporu neobdrží a nemůže tak dojít k vynakládání prostředků bez dosažení očekávaných efektů. Tím se podpora provozní liší od investiční podpory, která je přidělována před započítáním výroby z OZE.

Na druhé straně je na rozdíl od investiční podpory při přidělování provozní podpory nutné vytvořit systém sběru a verifikace dat o množství vyrobeného tepla z OZE. Vzhledem k distribuované povaze výroby tepla je verifikace a administrace údajů o výrobě tepla výrazně nákladnější než je tomu u provozní podpory elektřiny z OZE. Proto pokud je objem celkových prostředků pro podporu nízký, může být z hlediska administrace systémů efektivnější využít investiční podporu, která takovou verifikaci nepotřebuje.

Pro ekonomicky efektivní dosažení cílového využití OZE je klíčové přiměřené nastavení výše podpory na jednotku vyrobeného tepla. Provozní podpora bude účinná ve zvyšování výroby tepla určitého typu OZE, jen pokud finanční přínos na jednotku výroby z OZE dosáhne alespoň úrovně marginálních nákladů na její výrobu [*Marginální náklady označují v ekonomické teorii náklady výroby dodatečné jednotky navíc, k tomu, co se již vyrábí. Konkrétně to jsou například náklady na výrobu dodatečné 1 MWh*

tepla z OZE navíc k množství, které je dnes vyráběno.] Pokud bude provozní podpora nižší, nebudou podpořeny žádné nové projekty, s výjimkou těch, které obdrží dodatečnou, např. investiční podporu. Na druhé straně, pokud bude provozní podpora „příliš vysoká“, bude vynaloženo více prostředků, než bylo nutné na dosažení stanoveného cíle. Sice dojde pravděpodobně k překročení stanoveného cíle ve využití OZE, ale především k překročení očekávaného objemu vynaložených prostředků (plynoucích od spotřebitelů tepla, či obecněji daňových poplatníků). Investoři do projektů, jež by byly realizovány i za nižší podpory získají „nadbytečné zisky“. Z tohoto hlediska je výhodné realizovat provozní podporu formou stanovení kvóty a zavedením obchodovatelných certifikátů. V takovémto systému je na základě výše kvóty stanovena cena certifikátů (tj. výše finančního přínosu na jednotku výroby) na trhu certifikátů. A to právě na výši, která je nutná k realizaci cílového množství (za podmínky dostatečně vysokých sankcí apod.). Na rozdíl od ostatních systémů, u systému kvóty není nutné nákladně stanovovat „vyšší podpory“ na základě neúplných dat.

Na druhé straně si systém obchodovatelných certifikátů vyžádá náklady navíc oproti provozní podpoře výkupní cenou, či bonusem. Významné jsou zde zejména transakční náklady výrobců tepla z OZE na smlouvání prodeje získaných certifikátů. Kromě toho je nutné navíc provozovat registraci převodů certifikátů při jejich prodeji.

Kontakt na autorku: jana.szomolanyiova@svn.cz

Použité zdroje:

- [1] Austrian Energy Agency. *Overview of existing support instruments for heat generation from renewables and policy recommendations concerning the development of RES-H support instruments*, Vienna 2009
- [2] Gesetz zur Förderung Erneuerbarer Energien im Wärmebereich, Německo 2008
- [3] IEA. *Renewables for Heating and Cooling, Untapped Potential*, Paris 2007
- [4] Centre for Biomass Technology. *Danish Biomass Solutions – reliable and efficient*, 2000
- [5] CWaPE. *3rd annual SP Report 2005 on the market trends of the green certificates*, 2006
- [6] Energetický regulační úřad. *Výsledné ceny tepelné energie – 2008*, 2009
- [7] *Carbon tax has stood the test in Sweden*, Le Monde, 6. července 2009, Paris. Dostupné z: <http://www.presseurop.eu/en/content/article/47141-carbon-tax-has-stood-test-sweden>
- [8] Ministerstvo průmyslu a obchodu. *Výroba a užití tepelné energie v roce 2007*, 2009

* Vyznáte se v legislativě?

Snad jen právník může odpovědět kladně. Přesto se občas dostáváme do situace, kdy potřebujeme znát platné znění legislativního dokumentu, zákona, nařízení vlády či vyhlášky.

Náš právní řád je v neustálém pohybu, dokumenty jsou vzápětí po vydání novelizovány a tak někdy ztrácíme jistotu, zda nám známý dokument stále platí (nebo potřebnou legislativu neznáme).

Nově vydávané dokumenty jsou postupně uveřejňované ve Sbírce zákonů, která je dostupná na webu ministerstva vnitra (www.mvcr.cz). Jak ale rychle najít platné znění dříve vydaného dokumentu? Snadná pomoc! **Platné znění legislativních dokumentů** s již zapracovanými změnami z posledních novel **najdeme na portálu veřejné správy: <http://portal.gov.cz>**. Na horní liště klikneme na „zákony“ a otevřou se vyhledávací okénka, kam lze zadat číslo hledaného dokumentu (pokud ho známe) nebo jeho název (např. „zákoník práce“), příp. využít hledání pomocí klíčových slov. Po kliknutí na pokyn „vyhledat“ se rozbílí nabídka. Plné znění vybraného platného dokumentu se otevře po kliknutí na symbol knihy zcela vpravo.

(Laj)